

U s t a w a

z dnia 22 września 1922 r.

o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Art. 1. Od skargi, wniesionej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, pobiera się opłatę zasadniczą w kwocie 4.000 mk., która może być w toku postępowania podwyższona według zasad, podanych w art. 3, a opłatę dodatkową w kwocie, nieprzewyższającej 20.000 mk.

Na zabezpieczenie opłaty dodatkowej winien skarżący złożyć kaucję w kwocie 8.000 mk.

Art. 2. Opłatę zasadniczą oraz kaucję należy wpłacić przy wniesieniu skargi (art. 13 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Dz. U. R. P. z 1922 r. № 67 poz. 600).

Nieuiszczenie opłaty zasadniczej lub kaucji powoduje skutki, przewidziane w art. 14 ustępie dru-

gim ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 3. Najwyższy Trybunał Administracyjny zarządzi zwrot kaucji w całości, jeżeli skarga została uwzględniona w całości lub w części, jeżeli ją cofnięto przed otrzymaniem zawiadomienia o wyznaczeniu rozprawy głównej lub przed zapadnięciem końcowego orzeczenia lub wyroku na posiedzeniu niejawnym (art. 18 ustęp trzeci ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym), jak również w przypadkach umorzenia postępowania (art. 27 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym).

W razie pozostawienia skargi bez rozpoznania (art. 14 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym) z innych przyczyn, aniżeli z powodu niezłożenia opłaty zasadniczej lub kaucji, w razie cofnięcia skargi w stadium późniejszym, niż przewidziano w pierwszym ustępie niniejszego artykułu, oraz w razie oddalenia jej jako nieuzasadnionej — podwyższa się opłatę zasadniczą wedle uznania Najwyższego Trybunału Administracyjnego, stosownie do rodzaju i rozmiarów sprawy, o odpowiednią kwotę, która nie może być niższa od tysiąca marek, a przenosić w przypadku cofnięcia skargi—8.000 mk., zaś w pozostałych dwóch przypadkach—20.000 mk. .

Stosownie do przepisów, w poprzednim ustępie zawartych, zarządza Najwyższy Trybunał Administracyjny zwrot odpowiedniej części kaucji lub zatrzymuje kaucję w całości, a o ileby nie pokrywała całej opłaty dodatkowej, nakłada na skarżącego obowiązek uiszczenia niepokrytej reszty w ciągu dni 14 od dnia doręczenia decyzji, nakładającej ten obowiązek.

Art. 4. Podania, wnoszone do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, z wyjątkiem skargi lub jej uzupełnienia w terminie tych podań, które strona skarżąca wnosi na skutek zarządzenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego lub które dotyczą cofnięcia skargi, a wreszcie podań o przyznanie prawa ubogich (art. 20 ustęp trzeci ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym), podlegają opłacie w wysokości 200 mk. od pierwszego arkusza, a w wysokości 50 mk. od arkusza drugiego i każdego dalszego, jak również od każdego arkusza egzemplarza drugiego i dalszych egzemplarzy podania. Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie, należy uiszczyć opłaty w wysokości 50 mk.

Nieuiszczenie opłaty powoduje skutki, przewidziane w art. 14 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, o ile Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uzna za właściwe podanie mimo to rozpoznać za dodatkowem pobraniem należnej opłaty.

Art. 5. Świadcstwa i odpisy, wydawane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, podlegają opłacie, o ile wydawanie ich nie mieści się w ramach postępowania zwyczajnego, przewidzianego w ustawie o Najwyższym Trybunale Administracyjnym lub w jego regulaminie. Opłata wynosi: a) od świadectwa 200 mk. za pierwszy arkusz i 50 mk. za każdy dalszy arkusz; b) od odpisów 100 mk. za każdą stronicę, stronicę zaczęłą uważa się za całą, c) jeśli strona, żądająca poświadczenia zgodności odpisu z oryginałem, sama sporządziła spis, opłata za poświadczenie zgodności wynosi 50 mk. od każdej stronicy odpisu.

Art. 6. Rada Ministrów może po zasięgnięciu opinii Najwyższego Trybunału Administracyjnego zarządzić podwyższenie lub niżenie kwot, przewidzianych w niniejszej ustawie odpowiednio do stosunków walutowych.

Art. 7. Władze rządowe i samorządowe wolne są od opłat, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 8. Opłaty, przewidziane w niniejszej ustawie, będą uiszczane gotówką lub znaczkami stempłowymi. Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Reszta opłaty dodatkowej, niepokryta kaucją (art. 3 ustęp ostatni), oraz opłaty od podań, zażądane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny (art. 4 ustęp drugi), będą w razie nieuiszczenia w terminie 14-dniowym (art. 3 ustęp ostatni) ściągane w drodze administracyjnej.

Art. 9. Przeciw ustaleniu wysokości opłat, przewidzianych w niniejszej ustawie, nie służy żaden środek prawny.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*